

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se ologovilo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 13. maja 1889.

Poslanec dr. Bärnreither pravi, da je justični minister znatne premembe v svoji predloži kazenskega zakonika uvel. Govornik govori v obče o prenehanju postav in pove svoje misli v tej zadevi. Računati je treba zlasti s potrebami in zahtevami časa in se ozirati na to, da se sodniške sile ne tratijo, a vender mnogo stori. Število udov sodniških kolegij naj se zmanjša in meja za zločine po vrednosti više pomakne ter tako olajša preobloženo prve inštanice. Zakon kazenski bodi pravo za pravo socijalni program. Kazen bodi prej sredstvo v zboljšanje socijalnih razmer, kakor pa za doščenje. Tako oživi zopet prejšnja zboljševalna teorija. Poslanec želi, da se pretresujejo oni paragrafi predložebe, ki so novi, da se stvar preje uredi. Levica ne bode nikakor proti upeljavi predložebe.

Justični minister grof Schönborn opomni zgodovino predložebe. Podrobneje izjavil se bode o posameznih delih o priliki parlamentarne razprave. Predložbo objavil je minister prej, kakor je pravo za pravo želel, da se stvar preje uredi. Tudi minister misli, da je najbolje, če se voli takozvani permanentni odsek po postavi leta 1867. v razpravo prodložbe. Vlada storila bode vse mogoče v redno in olajšano delovanje takega odseka. Minister izrazi potem željo, da bi se poslanci pridno poprijeli načrta in stvar po zdatnih svojih močeh pospešili. (Odobranje.)

Poslanec dr. vitez Tonkli želi, da se proizvede postava od 20. julija 1867 glede načrta. Postava ta obseza dva čina. Najprej se mora skleniti, da se o velikem načrtu posvetuje, potem se mora določiti, da je odsek, voljen po tej postavi, permanenten, da deluje tudi po prenehanju državnega zbora. Danes morem le prvi predlog staviti, meni govornik, glaseč se:

„Visoka zbornica naj sklene, da se izvoli v uradno posvetovanje kazenskega načrta poseben odsek petnajstih članov in delovanje njegovo vrši po postavi 30. julija 1867 drž. zak. šte. 104.“

Poslanec dr. Plener je tudi za volitev odseka,

meni pa, da se mora predlog glede časa odsekovskega delovanja kot poseben predlog opraviti in to po zborničnem pravilniku.

Plener predlaga: „Obstoječemu kazenskemu odseku se naroča, da se izjavi v ponedeljek o predlogu poslanca Tonklija glede uporabe postave z dne 30. julija 1867.“

Poslanec dr. Tonkli meni, da se o njegovem predlogu pač lahko takoj razpravlja. Postava omenjena pravi: „Večji ustavno državnemu zboru predloženi načrti postav mogo se opravljati po določbah te postave.“ Predložba sedanja je pač velik načrt, danes je v prvem čitanju na vrsti in zaradi tega sem tako uredil predlog svoj. Zato je tudi § 11 pravilnika. Najprej voli se odsek, potem se stoprav permanentnost njegova sklene. Ravnal sem torej popolnoma v mejah pravilnika. Ker pa vidim, da ima nasprotna stranka drugo mnenje, zadovoljum se s predlogom dr. Plenerja, da se stvar ne zavleče. Predlog Plenerja se vsprejme. Na vrsti je poročilo o načrtu postave v varstvo znamk. Poročevalec Szczezanowski priporoča postavo in stavljenje resolucije.

Poročevalec manjšine, grof Kuenberg pripoveduje, kako se je v odseku razpravljalo in posvetovalo o tem načrtu. On konstatuje, da se je vsakako mnogokaj popravilo v dosedanjih postavi iz leta 1858. Potreba je v sedanjem trgovinsko in obrtniško razvitem času, da se kaj stori v varstvo lastne obrtnije, da more tekmovali s tujimi deželami. Razprava se pretrga.

Poslanec Kaiser in drugovi interpelujejo justičnega ministra zaradi pogostega zaplenjenja Dunajskega antisemitskega lista „Deutsches Volksblatt“ v to zaradi razlag židovskega ravnanja. V današnji seji je na dnevnem redu 11 točk, med drugim poročilo kazenskega odseka o predlogih poslancev dr. Plenerja in dr. Tonklija o novem načrtu kazenske postave.

Poslanec Siegmund in drugovi interpelujejo naučnega ministra, zakaj se je prepovedala služba božja v slavljenje 20letnega obstanka postave o ljudskih šolah v Litomeřicah.

Poslanec dr. Roser predlaga, da se anketa o postavi proti pijanstvu, ki zbora danes, vrši javno. Predlog se vsprejme.

Na vrsti je poročilo odsekovskega o predlogah dr. Plenerja in dr. Tonklija.

Poročevalec dr. Kopp predlaga v odsekovskem imenu: 1. O načrtu kazenske postave naj se razpravlja po postavi 30. julija 1867. 2. Odsek v posvetovanje postave naj se določi permanentnim. 3. V odsek naj se voli 18 članov, kakor hitro odobri tudi gosposka zbornica ta predloga in dobila predloga najvišje potrjenje.

Poslanec dr. vitez Tonkli govori proti zadnji točki odsekovskega predloga in priporoča, da se voli odsek 15 članov, ker bi večje število zadevo le zakasnevalo in oteževalo. Tudi se uprav mnogobrojnejši odsek redkeje zbere navadno v potrebnem sklepčnem broji, ko manjši in to je zlasti glede postave od 30. julija 1867. važno, ker je treba sklepčnosti $\frac{2}{3}$ večine.

Poročevalec dr. Kopp je za 18 članov.

Pri glasovanju vsprejmeta se prvi dve točki odsekovskega predloga, a tretji vrže in vsprejme s 106 glasov proti 82, na predlog poslanca dr. Tonklija se torej izvoli odsek 15 članov v razpravo načrta zak. kazenskega.

Nadaljuje se razprava o postavi v varstvo znamk. (Dalje prih.)

Govor državnega poslanca dr. Ferjančiča v državnem zboru dne 6. maja 1889.

(Konec.)

Nadalje je že gospod poslanec baron Moscon razložil, koliko nezgod, rekel bi otročjih bolezni, preti trtnim sadikam, kako malo se jih prime. Vlada sama pravi v poročilu svojem, da se jih prime v jako ugodnej zemlji 60, in manj ugodnej pa 40 odstotkov. Če se pomisli, da je gospod poslanec navedel, da se jih tudi pri požlahtnjenji mnogo ne prime, bode vlada morala od določenih odstotkov še nekaj odšteti. Kako more vlada toliko zahtevati za trtne sadike, od katerih se jih tako malo prime in je o tako malokaterih upanje, da bi

LISTEK

Deca.

Ruski spisal M. Bjelinski. Poslovenil V. Petričič ml.

(Dalje.)

XI.

Nenadoma pade dežna kaplja Nastenki na roko.

„Dež? Zdi se mi da bode deževalo“, reče ona plaho.

Gusik pogleda na nebo. Oblaki so zakrili solnce, a nebo bilo je podobno množini gostega, nakopičevajočega se dima. Samo na jednom mestu, kjer so se svetili beli oblaki, videl se je komadič neba. Zdajci se začne dvigati veter.

„Seveda bode deževalo . . . Ako sedaj tudi še ne gre dež, bode skoro šel. Vi morate na „Črno livado“. Hajdmo, jaz vas bodem spremil. Vidite, v tem gromovji ni posebno varno, tukaj so volkovi . . .“

Nastenka se strese.

„Volkovi!“

„Ne bojte se! Če vas jaz spremim, potem je lahko. Jaz sem hudo močan. Ako hočete izdri bodem to drevo.“

Steče k mali brezi, ter jo po dolgem, težkem trudu pripogne do tal.

„Vidite“, reče on, težko sopeč, „gotovo, da sem je izdri . . . Samo še malo in bila bi zunaj . . . Korenine so močne . . . one se izprepletajo v zemlji pa jo je težko izdreti . . . Ali na vsak način, meni je volk samo šala.“

Nastenka ga ogleduje s spoštovanjem.

„Kar se vas tiče, moram priznati, da se čudim vaši smelosti . . . ali bolje: vašemu neznanju in neizkustvu . . . Vi ste prišli sem, da pohajkujete? A?“

Nastenka postane resnoba.

„Kaj hočem reči . . . pa tudi sem . . . ali ne, došla sem po poslu . . . Tukaj je naše seno . . . Pa nisem vedela, da je tu tako opasno . . . A kaj ste vi tukaj počeli?“

„Iskal sem hrošče . . . Vidite le, kako lepih sem dobil.“

„V našem vrtu jih . . .“

„To so vsi navadni hrošči . . . lezejo po rožah, po španjskem bezgu, po jasminu, . . . ali v tej mali steklenici . . . nalašč sem ga ločil od ostalih . . . ta je prava redkost. Vidite li?“

„Da, da, prekrasno.“

Jeden hrošč s svetlimi krili smaragdove boje, tekal je po dnu steklenice, postavljaj se na zadnje noge, da se popne ob steklu, pa ni mogel.

„Čemu vam to?“

„Nabodel ga bom na iglo . . . jaz bodem priredil zbirko hroščev.“

„Uboga živalica! Pustite ga!“

Gusik se začne smijati.

„Bedna stvarca! . . . Oh! jaz ne bi mogla tako ž njim postopati.“

XII.

V tem trenutku začuje se upitje po Nastenki, katero je prouzročila Marina s svojima sestrama.

„Gospica, gospica! Čas je, da gremo domu!“

„Idimo brže!“ reče Nastenka uplašena, ter zavije v robec šopek cvetic.

„Tukaj sem, tukaj!“ odgovori na klicanje. A potem reče svojemu spremljevalcu:

„Oho, dež je začel iti! Glejte le!“

Izgini! je tudi oni košček modrega neba, kateri sta prej videla. Senčnato nebo bilo je videti kakor strop velike dvorane, ki je spodaj slabo razsvetljena. Padale so posamezne dežne kaplje, težke in svetle kakor živo srebro.

Gusik jo prime za roko.

„Brzo!“

Nastenka tekla je z majhnimi koraki pokraj njega. Slišal se je trajni, zmiraj močnejši šum, v zraku letale so velike trope ptic. Mokre veje izginle so in zdaj zapazita „Črno livado.“

kedaj rodile, mi je naravnost nerazumljivo. In če je rekel poljedelski minister, da na tisoče, jaz se spominjam več povedanega števila — pripravljenih trt se v Breškem okraji spečati ni moglo, je to pripisovati omenjenima okolščinama: prvič malemu popuku in priporočilu ameriških trt, drugič njihovi previsoki ceni. Za gotovo se je povedalo, da se je visok uradnik, ki je bil poslan, da preišče ta vinorodni kraj in se na lici mesta prepriča, koliko škode je napravila trtna uš, na vprašanje, kako bi se zopet obnovili vinogradi, odgovoril, da ljudje najbolj prav store, če svoj denar uložijo v hranilnico. (Čujte!) Če se s tako visocega mesta, iz ust, od katerih bi bili pričakovali, da bodo dajale pogum, sliši tak izrek, potem ne razumem, kako bi prebivalstvo moglo imeti veselje, saditi ameriške trte, naj bi jih dobivalo tudi zastoj. (Tako je!) Avstrijska vlada sama jako malo stori za pospeševanje sajenja ameriških trt in za zatiranje trtne uši. Le pomislite, koliko store druge države, kaj v temu oziru stori Francija, katera, kakor je navajal poljedelski minister sam, v ta namen slednje leto porabi 1.030.000 frankov, in primerite malenkost, katero izda Avstrija v ta namen; dosedaj le 23.000 gld. in v bodoče 36.000 gld.

Dovoljeno mi bodi, da navedem še drugo državo, v katerej je vinstvo tudi v veliki nevarnosti, da bode videli, kaj se vse stori, da bi se ugonobila trtna uš. Jaz mislim kraljevino italijansko. Dotične podatke povzamem neke kmetijske publikacije. Pe tej je Italija leta 1886. razdelila 300.000, in leta 1887. 556.000 in leta 1888. nad milijon trtnih sanik, poleg tega pa še 110 kilogramov semen in to zastoj. Če se pomisli, da je po neke publikacije poljedelskega ministra Avstrija leta 1886. razdelila le 65.000 in leta 1887. le 79.000 in še te proti plačilu, se lahko najde, kako različna je delavnost obeh vlad. Ne moremo, da ne bi očitali avstrijske vlad, da kaže nekako nezaupnost do ameriških trt, ki ni na pravem mestu. Ne želeli bi le pouka v tem zmislu, da bi narod se nagibal k sajenju ameriških trt; inteligentnejše prebivalstvo bi rado imelo obširnejše naznanilo o vprašanju trtne uši in gledé ameriških trt. Če, gospoda moja, pomislite, kako obsežno — bilo nedavno razdeljeno poročilo o gozdih — tri, štiri prste debelo — in kako tanka je publikacija, katera naj nas obvesti, koliko škode je že napravila trtna uš in kako je z ameriški trtami, morate se čuditi, kako da se tako prezira in zanemarija tako važna panoga kmetijstva.

Gospoda moja, želeli bi, da bi se povedalo v tem poročilu, koliko stanejo trte in kje se dobivajo; želeli bi, da bi se povedalo, katere trte so priporočanja vredne, v kakem podnebju in zemlji da uspevajo, želeli bi, da bi se povedalo, v kakem obsegu so se dosedaj zasadile ameriške trte, ko o vseh družih državah vemo, v kakem obsegu so zasadile ameriške trte. Vsega tega pa pogrešamo v tem poročilu. V obče goji gospod minister nekako nezaupanje do ameriških trt, ki nam je popolnoma nerazumljivo, nezaupanje, kakeršnega ne goji niti

„Gospica, zakopajte se v seno!“ kliče Marina, lukajoč izpod jedne kopice... A kakšen gospodič vas je pa spremljeval... Ah, bože moj, saj to je Gusik!... Zakopajte se tudi vi v seno!“

Ona jima odstopi svoje mesto ter odide k svojima sestrama.

Dež začel je liti kakor iz škafa. Nebo je izginilo pod gostimi, vodenimi oblaki. Nenadoma se pretrgajo, a livada in gozd se zasvetita v belem, jasnem svitu.

Nastenka položi roko na srce.

„Jezus!“

„Moram reči, da je uzvišen pojav“, reče Gusik z razburjenim glasom.

Njegovo mokro lice, ki je bilo obvarovano z okrajcem klobuka, dotikalo se je gotovo Nastinkinega lica. Motna kapljica trepetala je na njegovem rožnatem ušesu.

„Vam so noge mokre, gospica?“ vpraša Gusik.

„Zdi se mi, da so.“

„Ne pozabite jih utreti z vinskim cvetom, ko pridete domu.“

Dež lil je neprestano. Grom je sledil za gromom. Nastenka se je vedno bolj primikala k Gusiku tako, tako, da je že čutil njen dih.

„Čuden je to pojav!“ šepetal je on večkrat.

(Dalje prih.)

ta zbornica niti vino pridelujoče prebivalstvo. Če ima to dvomljenje svoj vzrok v kacic faktorjih v poljedelskem ministerstvu, želeli bi nujno, da se Njega ekselenca odkriža teh uplivov.

Ko se vsa zbornica tako jednodušno poteguje za ameriške trte, ko vse prebivalstvo avstrijsko ne goji onega nezaupanja, kakor vlada, prosil bi Njega ekselenca, da naj Njega ekselenca se v tej zadevi ne postavlja na stališče, s katerim se ne ujema nikdo drugi kakor minister in njegov dvorni svetnik. (Prav res!) Vlada bi se ne smela strašiti stroškov, potrebnih za zatiranje trtne uši in za sajenje ameriških trt. Ni je točke v budgetu, katero bi narodno zastopstvo rajši dovolilo, nego to. (Dobro! Dobro!)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. maja.

Židovski listi vedno napadajo sedanjo vlado, a če se kacemu židu le las skrivi, kličejo jo takoj na pomoč. Minuli teden je bila deputacija Dunajskega društva za mestne koristi in promet tujcev pri ministerskem predsedniku in se je pritoževala, da se zaradi protisemitskega gibanja tuji židje izogibajo prestolnice naše. To je po mislih tega društva, v katerem judje zvonec nosijo, v veliko škodo Dunaju. Prosili so Taaffeja, da bi protisemitizem zatrl. Mi sicer priznavamo, da je vlada dolžna tudi žide varovati, a želeli bi, da bi vladni organi tudi kristijanstvo bolj branili proti židovskim pijavkam. Židje s svojim odiranjem gotovo več škodujejo razvoju blagostanja na Dunaji in drugod, nego protisemiti. Seveda židom ni za blagostanje prebivalstva, temveč le za svoj žep. Strajk tramvajskih voznikov je židom nekaj škodoval in sicer baš zaradi tega, ker se je vse kristijansko prebivalstvo bilo začelo potegovati za voznike, ravno tako bi kje druge zopet se jim jednako zgoditi utegnilo, če protisemitsko gibanje ne poneha.

Tudi na **Ogerskem** se začenja protisemitsko gibanje, ki se kaže tudi v parlamentu. Pri budgetni debati je poslanec Pazmandy trdil, da se Tisza drži le s pomočjo židov. Leta 1884. so Budimpeštanski, Dunajski in Berolinski židje dali vladi velike vsote na razpolaganje. Vlada zatorej tudi vedno pospešuje židovske koristi. Pa tudi nekateri drugi govorniki so očitali vladi, da protežuje židovstvo. Poslanec Komlossy je hudo ožigosal vlado, da je imenovala žida ravnatelja kraljeve opere. Sedaj pojo v operi isti pevci, kakor v sinagogah. Opera širi protikrščanski duh in spodkopava moralo in narodni čut. Ker je časnikarstvo v židovskih rokah, se sedaj nezmerno hvalijo predstave. Žalostno je, da noben pravi Madjar ne more več se povzdigniti v umetnika, ker to ni zavisno od božje milosti temveč od židovske kritike. Pri operi je sedaj nastavljenih 150 židov. Ministru Barossu je očital ta govornik, da za njim stoji Moritz Wahrmann kot sveti duh, in zategadel on ministra ne zmatra več za katoličana.

Vnanje države.

„Express Orient“ objavila je važno vest, katera dokazuje, da se Nemčija bolj briga za **bal-kanske** dežele, nego Bismarck hoče priznati. Nemški poslanik v Belemgradu grof Brai je nekemu članu naprednjaške stranke rekel, da sta se Nemčija in Avstrija sporazumeli, da bi se Bosna in Hercegovina zjediniła z Avstrijo. To bi se že bilo zgodilo, a je to zadevo zavlekla smrt cesarjeviča Rudolfa. Poslednji dogodek pa ne bode imel nikakega upliva na orijentsko politiko in se bodeta Bosna in Hercegovina še letos proglasili za avstrijsko provincijo — Ta vest seveda ni prav verjetna, ker bi zjedinenju Bosne in Hercegovine utegnile ugovarjati nekatere velevalsti. Rusija bi potem vsekako hotela kako kompenzacijo ter bi posegla po Bolgariji. To zjedinenje bi pa tudi v Srbiji vzbudilo veliko nevoljo, pa bi utegnili imeti za našo državo neugodne posledice v slučajih, ko bi prišlo do kake vojne.

Bivši kralj **srbski** potuje po orijentu in se na videz nič ne briga za politiko. V resnici pa baje Milan ni popustil svojega političnega delovanja. Pozorno nekda opazuje vse dogodke v Srbiji in ima ljudij, ki mu o vsem točno poročajo. Milan si na vso moč prizadeva, da bi odvrnil srbsko vlado in regentstvo, da se ne približata preveč Rusiji. To skuša dosežati z raznimi intrigami, katere delajo prijatelji njegovi po njegovih navodih. Tem intrigam je pripisovati, da ni pravega sporazumljenja mej regenti in da se liberalci in radikalci vedno bolj prepirajo mej seboj. Taki strankarski razpori nikakor neso v prid deželi, katera potrebuje skupnega delovanja vseh, da se izkoplje iz sedanje finančne in narodnogospodarske bede.

Ministerski predsednik **bolgarski** se baje pogaja po neke tretje osebi z Rusijo. Stambulov je baje popolnoma premenil svoje mnenje o Rusiji. Dogodki v Srbiji in Rumuniji so ga preverili, da Rusija s svojo politiko ne išče osebnih dobičkov, Pričakovati je, da se kmalu sporazumeta Rusija in Bolgarija. Sedaj je še jedina ovira princ Ferdinand,

toda ta ovira bode kmalu odstranjena. To vest je dobil nek Dunajski list iz Bolgarije. Mi jej ne pripisujemo velike važnosti, ker ne verjamemo, da bi se Rusija hotela pogajati s Stambulovcem. Take vesti so se že večkrat širile in izvirajo iz tabora Radoslavovcev, ki bi radi napravili razpor mej Stambulovom in knezom ter tako spodrinili Stambulova. Vsaj je glavni organ Radoslavovcev „Narodni prava“ že večkrat podtikal Stambulovu rusofilstvo.

Zbornica **francoska** začne danes zborovati. Ministerstvo bode zahtevalo, da se začne takoj posvetovanje o budgetu. Ko bode budgetna debata končana, se bode zasedanje zaključilo. Občinstvo se bode za njeno zasedanje le malo brigalo, ker sedaj obrača nase vso pozornost le razstava.

O posvetovanju **samojske** konferencije v Berolinu nič ne izvemo. Časopisje se pa tudi dosti za to konferenco ne zanima. Govori se, da bode konferenca že do 20. t. m. končala svoje delo. To se bode najbrž tudi lahko zgodilo, ker Nemci žele, da se ta zadeva kako poravna in se zatorej ne bodo dosti upirali željam Angležev in Američanov. Ta konferenca se je itak le zato sešla, da se nekako svetu prikrije nemška blamaža na samojskih otocih.

Domače stvari.

— (Deželni odbornik g. dr. Vošnjak,) spremljan od deželnega inženirskega asistenta gosp. Klinarja, ogledal je več avstrijskih in inozemskih v novjšem času zidanih bolnic, da bode mogoče prihodnjemu deželnemu zboru predložiti za zgradbo nove bolnice Ljubljanske načrte po najboljših zgledih.

— (Imenovanje.) L. Golf imenovan je začasnim komisarjem pri dalmatinski vlad. Zaderski „Narodni List“ priobčuje to vest, a dostavlja opazko: „Čujemo, da je ovaj gospodin bio prevremenim perovodjom u Ljubljani i da je imenovan na štetu naših domaćih sinova. Kad će već svršit ovo ovadjanje tudjih činovnika, koji hrvatskog jezika neznadu, te služe samo na veće širenje njemštine?“

— (Promocija.) Prefekt v tukajšnjem knezoškočijem semenišči, gospod Boštjan Elbert, imenovan je bil včeraj na Graškem vseučilišči doktorjem bogoslovja.

— (O vodovodu Ljubljanskem) odgovarjati nam je na vprašanja v napeljevanji vode v hiše. Stvar je taka: Magistrat bode najprej razpisal natečaj za napeljevanje vode v mestna poslopja, da se tako dobi nekako merilo za troške in da se občinstvo obvaruje pretiranih plačil. Za napeljevanje vode v hiše treba bode posebnega podjetnika (installateur), ker firma, ki cevi polaga, tega dela ni prevzela. — Pri tej priliki naj tudi povemo, da je v podzemski galeriji vode že preveč, da že delo ovira, da je torej vse besedovanje nekaterih čudakov o nedostatku vode, prazna slama.

— (Glasbena akademija na korist ubogim dijakom Ljubljanske višje realke) bode jutri zvečer ob 1/28. uri. Vspored smo že priobčili, danes dodamo še to, da sta oba goslarja učenca gospoda Gerstnerja, glasovir pa je blagevolje posodil g. Dragatin.

— (Nabiranje krajepisnih imen.) V zadnjem času so nalogo ugodno pogoditi blagovolili gg.: mestni kapelan Žlogar: za Suhor pri Metliki; župnik Petek: za Polšnik; posestnik Križnik: za Motnik in Špitalič; nadučitelj Ribnikar: za Dolenji Logatec, Brod, Čevca, Martinhrub in Žiberše; župnik Meško: za Kapelo, Boračovo, Radence, Očeslavce in Rihtarivce pri Radgoni; B. Flegerič: za Vodrance, Jastrebce, Vitan, Kog, Središče, Obrežje in Šalovce; nadzornik Bezljaj: donesek za Gorije; župnik Plevaneč: za Sotesko; župnik Schweiger: za Radovico; župnik Aljaž v zvezi z dijakoma Pretnarjem in Strojem: za Dobravo in Ovsiše; učitelj F. Breitschopf: za Korte pri Piranu; učitelj Kenda: za Sedlo na Goriškem; učitelj Petriček v Žalci: za Golovlje, Griže in Petrovče. Lepo hvalo vsem gospodom!

— (Cerkev na Rožniku) dobila je nov veliki altar, ki je tako lep, da je le malokje kaj jednacega. Risal in izdelal ga je naš kamnoseški mojster g. Srečko Toman v renesanskem slogu. Altar je 9 metrov visok, 4 metre širok od istrskega, deloma od tirolskega, solnograškega in kranjskega, stebri in tabernakelj pa od kararskega marmorja. V altarji je krasna Šubičeva slika, katero smo bili povodom otvoritve Rudolfinuma že obširno opisali. Novi altar, ki je gotovo na čast domači umetnosti in obrtniji, bil je preteklo nedeljo ob jako veliki udeležbi občinstva blagoslovljen, in ž njim je dobila

cerkev krasen nakit, za katerega gre vsa hvala g. župniku K. Mediču, ki bode ves ta božji hram tako lepo in okusno obnovil in okrasil, da bode vsej okolici v ponos.

— (Kmetijske družbe podružnica za okolico Ljubljanske) ima v soboto dne 18. t. m. dopoldne ob 10. uri v dvorani kmetijske družbe kranjske sejo. Na dnevnem redu je pogovor o volitvi predsednika in podpredsednika in ob osušenju barja.

— (Za drugo porotniško zasedanje) pri deželnem sodišči Ljubljanskem izžrebani so naslednji gospodje kot glavni porotniki: Dekleva Josip iz Ljubljane, Krenner Alojzij iz Škofje loke, Schifter Viktor iz Ljubljane, Hirschmann Egidij iz Ljubljane, Eberl Hugo iz Ljubljane, Bahovec Josip iz Ljubljane, Poženu Josip iz Ljubljane, Mallner Ivan z Bleda, Čik Jakob iz Ljubljane, Jevnikar Ernst iz Ljubljane, Gostinčar Janez z Vevč, Pogorelec Josip z Razdrtega, Kajzel Peregrin iz Ljubljane, Žitnik Jernej iz Ljubljane, Lintner Anton iz Kranja, Juvan Josip iz Ljubljane, Geba Josip iz Ljubljane, Kremžar Anton iz Ljubljane, Wenzl Henrik iz Ljubljane, Urbanc Srečko iz Ljubljane, Golob Josip iz Kranja, Pibrovč Karol iz Kroke, Prelesnik Anton iz Ljubljane, Jerančič Anton iz Ljubljane, Eržen Ignacij iz Ljubljane, Burger Anton iz Hraša, Adolf Eberl iz Ljubljane, Oto Valenčak iz Ljubljane, Schlafter Josip iz Ljubljane, Štrukelj Fran iz Ljubljane, Slitscher Albin iz Ljubljane, Lozar Josip iz Ljubljane, Plautz Ivan iz Šiške, Luckmann Ivan iz Ljubljane, Noll Srečko iz Ljubljane, Černe Janez iz Ljubljane; — kot namestniki: Kuhar Josip, Pilko Fran, Anton pl. Franken, Treven Fran, Kajzel Alojzij, Mikuš Anton, Uršič Andrej, Čik Jurij, Sattner Henrik, vsi iz Ljubljane. — To zasedanje bode jako kratko, trajalo bode samo tri dni, kar javljamo gospodom porotnikom v tolažbo.

— (Iz Gradca) 13. maja: Danes popoldne ob 4. uri odrekel je mahoma parni stroj na parobrodu „Styria“. Parobrod bil je valed tega brez krmila in voda gnala ga je po Muri in ob Radeckega mostu zadel je ob mostnico in razklal se na dvoje. Na parobrodu bilo je vsega vkupe 22 ljudi. Osem mož in jednega otroka rešili so s tem, da so jim z mostu spustili lestvico, po kateri so splezali na most, druge odnesla je voda. Izmed poslednjih je rečni nadzornik Zecher z velikim pogumom 7 oseb rešil. Pogrešajo se: Magdalena Fauland, Karol Weglič, Karolina Pindt, 2 letni otrok Jan. Doppler, delavec Bende in premogonosilec Hauser. Velika ta nesreča raznesla se je hipoma po mestu in vse je hitelo na lice mesta, kjer je na nabrežjih do pozne noči stalo več tisoč občinstva ter gledalo napore, da se ponesrečeni parnik s pomočjo tukajšnjega ženijskega oddelka spravi h kraji. Kaj je povod tej nezgodi, se še ne ve, a čujejo se ostri glasovi in ljudstvo je zelo razburjeno ter pripisuje nesrečo nezanesljivosti poslujočih organov. Koliko je na tem resnice, pokazala bode preiskava.

— (Opeharjeni tatovi.) Danes zjutraj pripeljal se je agent Fran Mravljak v Ljubljano in se nastanil pri „Maliči“. Pripeljal je sabo tudi tri velike kovčge, katere so služabniki postavili v vežo. Zjutraj mej jedno in četrto uro pa so prišli neznani tatovi in odnesli najprvo jeden kovčeg na dvorišče, a gospodu pustili ter vzeli drugega večjega, v katerem so najbrže slutili boljši plen. Kovčeg zanesli so v Tivolski park, kjer so ga siloma odprli in pričeli svoj plen pregledavati in iz kovčega razkladati. A veliko je bilo gotovo začudenje tatov, ko so pri svetli noči našli samo raznovrstne „muštre“. Videti je, da so bili tatovi jako razdraženi, kajti le pol kovčega so izpraznili, vse pa pustili ležati na mestu, kjer se je danes zjutraj našlo in po žandarmeriji izročilo zopet posestniku, ki ne bi bil nikakor trpel velike škode, razun tega, da bi bil zamudil časa, ker bi mu bilo čakati na nove uzoce. Da bi se neznani tatovi ne bili polakomnili večjega kovčega in bi vzeli manjšega, katerega so prvokrat izbrali, a pustili na dvorišču, bili bi boljše pogodili, kajti v puščenem kovčegu je bilo do sto svilnatih robcev, najnovejše fasone, katere bi tatovi že spravili mej svet. Lakomnost pač nikjer ni dobra.

— (Toča) pobila je preteklo soboto popoldne okoli Čateža na Savi.

— (Konkurz) napovedal je Ludovik Strauss, trgovec v Rudolfovem.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) napravi dne 15. t. m. svojo prvo

redno sejo ob 8. uri zvečer v Schmidtleitners Restauration VII. Lerchenfelderstrasse 45 s tem le dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo tajnikovo o preteklem tečaju. 3. Poročilo odborovo. 4. Poročilo revizorjev. 5. Volitev predsednika. 6. Volitev odbora. 7. Volitev revizorjev. 8. Slučajnosti. Gosti dobro došli.

— (Na vseučilišči v Gradci) bilo je v zimskem semestru 1888/89. vsega vkupe 1385 velikošolcev, mej njimi 513 juristov, 566 medicincev, 94 modroslovcev, 118 bogoslovcev. Mej tem številom bilo je Srbov in Hrvatov 157, Slovencev 64, Čehov 49, Poljakov 12, Rusinov 2. Po veroizpovedanju bilo je 1179 rimskih katoličanov, 76 pravoslavni in protestantov, 52 židov. Domovinsko pravico jih je imelo: 416 na Štajerskem, 89 na Koroškem, 80 na Češkem, 77 v Dalmaciji, 68 na Goriškem, 71 na Tirolskem, 59 na Nižje-Avstrijskem, 56 na Moravskem, 55 na Kranjskem, 49 v Istri, 11 v Trstu, 106 na Hrvatskem i. t. d.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 13. maja. Kralj Aleksander pojde po Kosovski slavnosti na potovanje. Spremljal ga bode regent Ristić. Kralj se bode z materjo vender le sešel, in sicer povodom svojega potovanja začetkom julija na graščini Ivanka blizu Požuna pri kneginji Arenberg.

Pariz 13. maja. V poučenih krogih se govori, da državnega sodišča preiskovalna komisija ni našla dovolj dokazov, da bi mogla predlagati obtožbo proti generalu Boulangerju.

Pariz 13. maja. Včeraj obiskalo razstavo 160.000 oseb. — Podpisovanje na novo rusko posojilo prične se 24. maja po kurzu 91 1/2.

Pariz 13. maja. Tirard posvetoval se s finančnim ministrom in z ministrom notranjih zadev o Panamskem projektu, ki se ima predložiti zbornici.

Tiflis 13. maja. Perzijski šah prišel včeraj pri Dulfi čez mejo. Vsprejeli so ga ruski dostojanstveniki, kazaki in častna straža.

Essen 13. maja. Strajk se širi, vseh delavcev, ki so delo ustavili, je že 90.000 in ti spravili so na dan 93.000 ton premoga iz jam. Vsled strajka hud nedostatek premoga. Železnično ravnanje v Halle bode od četrta naprej ustavilo 24 vlakov. Vlada dobila vest, da so voditelji strajka v zvezi s saksonskimi rudarji in nameravajo tudi na Saksonskem napraviti strajk.

Essen 14. maja. Voditelji delavskega gibanja izdali v Dortmundu izjavo, ki pravi, da delavci ne morejo narediti nobenega koraka, da bi strajk ponehal. Delavci ne bodo začeli delati, dokler podjetniki ne poprimejo besede in brez pridržka ugodijo vsem znanim zahtevam delavcev.

Razne vesti.

* (Papirni vek.) Po poročilih finančnega ministerstva se je lani v deželah zastopanih v državnem zboru razpečalo 135,762.434 izvodov časopisov, za 7 milijonov več nego predlanskim. Na Dunaji se je izdalo 77 milijonov izvodov. Kalendrov se je prodalo 1,720.187 izvodov, torej za 199.401 izvodov več nego predlanskim.

* (Koliko bi stala vožnja do solnca?) To čudno vprašanje rešil je profesor Young v Ameriki in natanko izračunal, da bi železnična uprava zahtevala za vozni listek drugega razreda do solnčne postaje vsoto 930.000 dolarjev ali 3 3/4 milijonov mark. A dotični potnik bi se moral voziti z vlakom, ki v jedni uri prehit 65 kilometrov, celih 256 let, predno bi dospel do solnca.

* (Poneverjenje na pošti.) Pri poštnem uradu v Fünfhausu pri Dunaji pritožil se je 9. t. m. nek kupec, da ni prejel po poštnem povzetju nakazanega zneska 60 gld. Ko je na to uradni načelnik pričel stvar natanko preiskavati, ostavil je poštni asistent Josip Šebesta naglo urad ter pobegnil. Poštno ravnanje odredilo je potem skontrovanje blagajnice in pregledovanje uradnih knjig. Doslej se že natanko dognali, da je ubežni uradnik poneveril nad 500 gld. Pri tem znesku pa najbrž ne bode ostalo, ker je Šebesta, dasi je dobival le 880 gld. letne plače, živel jako potratno in je vrhu tega tudi na sumu, da je v uradu ukradl svojemu souradniku 250 gld. Ubežnega zločinca sedaj prav skrbno iščejo.

* (Huda ura.) Iz Badna javlja se 11. t. m.: Ob jedni uri popoldne pripodila se je nad Baden in okolico strašna nevihta z nalivom in točo, katere je močno poškodovala zlasti cvetoča sadna drevesa in zelene vinograde. Grozna povodenj spremenila je Baden z romantično okolico vred v pravo jezero. Železnični in poštni promet na Fran Josipovi dr-

žavni železnici je vsled naliva za nekoliko dni popolnem prenehal.

* (Ciklon.) Iz Novega Yorka se 11. t. m. poroča: Po vzhodnih državah od Marylanda do Konetikutu razsajal je včeraj grozen ciklon (vihar). Več oseb je mrtvih ali pa teško ranjenih. Škoda je velikanska.

Narodno-gospodarske stvari. Najnovejša zavarovalna kriza.

(Dalje.)

Leta 1880. prosil je žid Louis Moscovicz, o katerem fama govori, da ni videl od znotraj nobenega srednjega učilišča, pri avstrijskem ministerstvu, naj mu dá koncesijo za ustanovitev nove zavarovalnice s sedežem na Dunaji. Denar za namestitev ustanovitve zagotovil si je na Francoskem s posredovanjem Pariškega špekulanta Bontouxa, čegar slave žalostni konec je še v živem spominu. Dunajsko ministerstvo, dobro vedoč, da za ustanovitev nove zavarovalnice ni nikake potrebe, odbilo je prošnjo.

A sedaj prelevi se Louis Moscovicz v Moskovicza Lajosa, zapusti nehvaležni Dunaj ter se poda v Budimpešto, izkaže v zmislu ogerskega zavarovalnega zakona, da ima zadosti kapitala za ustanovitev družbe, ki bi se pečala z zavarovanjem življenja, proti oguju, proti toči, proti telesnim nezgodam in proti nesrečam pri prevažanju; dobi koncesijo ter krsti dete svoje špekulacije „Magyar-Franzia, biztosító tarsaság“.

Razume se samo po sebi, da je postal sedaj famozni Moskovicz Lajos, ki se je dotle pečal le z nabiranjem zavarovancev in kateri je osrednjo upravo dobro urejene zavarovalnice poznal ravno toliko, ko kako kitajsko vas, ravnatelj novo ustanovljenega zavoda. Isto tako umevno je samo po sebi, da je postal sedaj najedenkrat najgorečnejši madjarski rodoljub. Budimpeštanske novine, katerih uredništva so — kakor uredništva Dunajskih „Šornalov“ — jako sprejemljiva za tajno ljubezen onih škratov, ki čuvajo zaklade težkih wertheimskih blagajnic, bile so kar čez noč polne slave o velikem rodoljubu Moskoviczu Lajosu. Človek bi bil, čitajoč te izlive plačanih src in nepoznavajoč razmer, skoro zapeljan misliti, da sta Andrassy Gyula in Tisza Lajos prava pritlikovca proti najnovejšemu rodoljubu Moskoviczu Lajosu.

Lokavi Moskovicz je tudi res ves kapital, katerega je od francoskih delničarjev dobil, štiri milijone goldinarjev v zlatu, uložil v Budimpeštanske denarne zavode ter investoval v ogerske državne papirje, češ, da dokaže, kako vzvišeno o vsakem dvomu je njegovo madjarsko rodoljubje. A ta kapital ni ostal tam dolgo. Ko je Moskovicz videl, da se je dosegel pravi namen, da se je namreč „Magyar-Franzia“ razglasila po vsem madjarskem globusu kot domovinsko podjetje, katero je treba podpirati, začel je — da pridobi denarja za nove špekulacije — prodajati ogerske državne papirje ter jemati nazaj uloge iz ogerskih bank.

Ker je žid s tujim denarjem rad nobel, pregovoril je Moskovicz upravni odbor „Magyar-Franzie“, da je sklenil sezidati v Budimpešti veliko, sijajno palačo in kupiti na Dunaji poslopje. Za to izdalo se je takoj s početka preko poldrugi milijon goldinarjev in Moskovicza umestil je v obeh poslopih dete svoje špekulacije v sijajne prostore, držeč se načela: le nobel, dokler pojde.

Ko je „Magyar-Franzia“ bila ustanovljena, začela je takoj poslovati po celem državi, in sicer pri nas pod naslovom „Ogersko-francoska zavarovalna družba“ ali „Franco-Hongroise“. A kakošno je bilo njeno poslovanje? Ne da bi se bil Moskovicz menil za statistiko, katere je vsem previdnim zavarovalnicam, kažipot pri njihovem poslovanju, ne da bi bil povpraševal po izkušnjah starejših zavodov, ki imajo splošno priznano uzorno upravo, začel je takoj s početka igrati va banque. Vsaj mu ni bilo zato, da povzdigne in ohrani zavod, kateri je bil ustanovil, temveč zato, da pošteno ostrize delniške francoske ovčice ter napolni sebi žepe, malhe in — blagajnice. Pri upravnem odboru, v katerem so morali sedeti naivni in v zavarovalnih zadevah popolnoma neizkušeni možje, vedel je namreč izposlovati, da se mu je poleg stalne njegove plače, katere je daleč presežala plačo ministerskega predsednika, dovolil še poseben dohodek od vsega neposrednega in posrednega posla. S to koncesijo upravnega odbora v žepu, začel je potem Moskovicz pravi divji lov na zavarovanja, lov, ki je bil kakor vsaka taka zabava, jako drag. Pa kaj to njemu: stroške plačala je „Ogersko-francoska zavarovalnica“; dobiček pa je imel on. Da bi pa ta dobiček bil tem večji, velel je svojim akvizitérjem, da smejo zavarovalno premijo zniževati ad libitum. Premije torej ni ustanovljala „Ogersko-francoska zavarovalna družba“; temveč ustanovljala jo je občinstvo samo in ustanovljali so jo deloma celo družbini akvizitérji, tedaj najnižji uslužbenci zavoda.

(Dalje prb.)

Trajni zdravilni uspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta
 gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Loterijske srečke 11. maja.
 Na Dunaji: 42, 23, 48, 19, 59.
 V Gradci: 42, 35, 89, 87, 88.

Tujci:
 13. maja.
 Pri **Maliči**: Pogorelec iz Zagreba. — pl. Poljak iz Zagreba. — Primožič z Dunaja. — Gutman iz Monakovega. — Wellemio iz Prage. — Primožič iz Grada. — Supančič, Hostnik, Buchwald, Hanak in Leky z Dunaja. — Aden iz Düsseldorfa. — Bakarčić iz Inomosta. — Wehlfahrt in Hofbauer iz Trsta.
 Pri **Slonu**: Aman z Dunaja. — Glerhner z Dunaja. — Murgelj iz Kranja. — Ratzersdorf Baumgarten, Füssel z Dunaja. — Löwing-r iz Velike Kaniže. — Urbacek iz Tržiča. — Detela iz Doba. — Rotrer, Koschier iz Celovca, — Manheimer z Dunaja.
 Pri **Avstrijskem cesarju**: Schabl iz Dulaha. — Abatz iz Bistrice. — Tekavc iz Tržiča. — Hatze iz Tržiča.
 Pri **Južnem kolodvoru**: Bing iz Hamburga. — Weiss iz Norinberga. — Lieberman z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:
 10. maja: Marija Petrič, starinarjeva vdova, 46 let, Florijanske ulice št. 46, za jetiko.
 11. maja: Alojzij Gaberšek, natak, 29 let, Kolo-dvorske ulice št. 29, za vnetjem možgan. — Pavlina Mihelič, delavčeva hči, 3 leta, Poljanska cesta št. 26, za božastjo. — Neža Pirnat, dekla, 84 let, Ribje ulice št. 7, za mrtvo-udom.
 12. maja: Katarja Kavčič, gostija, 64 let, Streliške ulice št. 4, za krčem v želodcu in črevih.
 13. maja: Marija Fabijan, delavka, 35 let, Žabjak št. 5, za jetiko.
 V deželnej bolnici:
 10. maja: Fran Toman, delavec, 27 let, za kozami.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. maja	7. zjutraj	732.9 mm.	14.0° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	732.7 mm.	22.4° C	brezv.	d. jas.	
	9. zvečer	733.9 mm.	17.0° C	sl. jz.	jas.	
13. maja	7. zjutraj	735.8 mm.	15.6° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	735.4 mm.	22.2° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	735.6 mm.	16.0° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura 17.8° in 17.9°, za 4.4° in 4.3° nad normalom.

P. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem otvoril
prodajalnico z mešanim blagom
 v **Gorenjem Logatci**
 in se priporočam za mnogobrojni obisk.
 (358—1)
Danijel Predovič,
 posestnik v Gorenjem Logatci.

FRAN CHRISTOPH-ov (214-7)
svetli lak za tla
 je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.
 Zaradi teh **praktičnih lastnosti** in jednostavnega rabljenja se posebno pri-poroča, kdor hoče **sam lakirati** tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — **Uzorec lakiranja in navodl rabi dobé se v vseh zalogah.**
 Dobiva se v **Ljubljani** pri **FRAN CHRISTOPH,** izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, **PRAGA & BEROLIN.**
IVANU LUCKMANN-U.

Dunajska borza

dné 14. maja t. l.
 (Izvirno telegrafično poročilo.)

	včera	danes
Papirna renta	gl. 85.65	gl. 85.85
Srebrna renta	86.00	86.10
Zlata renta	110.05	109.95
5% marcna renta	100.70	100.90
Akcije narodne banke	902.00	903.00
Kreditne akcije	302.00	303.00
London	118.80	118.65
Srebro	—	—
Napol.	9.42	9.41
C. kr. cekini	5.64	5.64
Nemške marke	58.02 1/2	57.95
4% državne srečke iz l. 1864	250 gl. 136	gl. 75
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	103	105
Ogerska papirna renta 5%	97	60
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 125	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	—
Kreditne srečke	100 gl. 187	75
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	129
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	234	—

Nič več mokre noge ali trdo usnje!

To doseže le **I. Bendiksa** iz **Št. Valen-tina** (56—24)

c. kr. privilegovana nepremočljiva
hranilna mast za usnje,

potrjena s stotinami spričeval (cene: cela škatlja 1 gl., 1/2 škatlje 50 kr., 1/4 škatlje 25 kr., 1/8 škatlje 12 1/2 kr.); potem za likanje usnja **ravnokar patentovana**

hranilna tinktura za usnje,

ne lak za usnje ali momentni lik, tudi ne apretura za usnje, marveč bolj oljnato likalno črnilo, katero je preskusilo c. kr. državno vojno ministerstvo ter dovolilo, da se sme rabiti za usnje v c. kr. armadi. Cene: 1 kilo 1 gl. 20 kr., 1 steklenica št. 1: 1 gl., št. 2: 40 kr., št. 3: 20 kr. — Razprodajalcem rabat. Dobiva se v vseh večjih krajih mo-narije; v **Ljubljani** pri **gg. Schusnig-u & Weber-ju** in **A. Krisper-ju**. — **Svarimo pred ponarejanji!** — Prosi se za **ponudbe v razprodajanju**, kjer se ni založbi.

Na najnovejši in najboljši račin
 umetne (825—48)
zobe in zobovja
 ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombo-vanja** in vse **zobne operacije**, — odstranjuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živca
zobozdravnik A. Paichel,
 poleg Hradekega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Notarski kandidat

z dveletno postavno prakso želi se premestiti. — Po-nudbe naj se izvolé poslati **g. Bogumiru Bruner-ju**, c. kr. višje deželne sodnje svetovalcu in odvetniku v **Ko-čevju**, kateri iz prijaznosti tudi izvestja daje. (357—1)

JAKOB KURENT
 v **Lukovci pri Brdu**
 izdeluje iz **najboljšega blaga** in prodaja po **nizki ceni** vsakovrstne (356-1)
 bele, zelene in rujave posteklene
lončene peči,
 štedilno orodje i. t. d.

J. ANDEL-a
 novoliznajdeni
prekomorski prah
 umori
 stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mrav-ljince, prešičke, ptične črvice, sploh vse žu-želke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege **ne ostane nobenega sledu.**
 Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri
J. ANDEL-u,
 „pri črném psu“
 13, Húsová (Dominikánská) ulice 13,
 v **PRAGI.**
 V **Ljubljani** pri **Albinu Šlišarju**, trgovcu na Dunajske cesti št. 9.
 Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (438—11)

C. kr. priv. kneza Auersperga železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem
 priporoča se za zalaganje (217—17)
 komerčnega litega blaga, peči v velikej izberi, ogujšče in ogujščnih delov, kotlov v vsakoršnji obliki in velikosti itd. itd., **litega blaga za stavbe**: stebrov, oprijemalcev, svetilničnih stebrov priprostih in olupšanih, palic za okrižja, celih držališč, polževih stopnic, strešnih oken itd., **cevi** za stranišča, plino- in vodovode, celih vodo-vodnih oprav, vodnjakovih cevij, sesalk itd., **rudniških priprav**: stop in mečkal, pripravljanih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., **fužin-skih naprav**: valjarjev v pesek litih, trdilnih valjarjev litih v surovo železne oblikov-nike, peresnih kladiv, klešč, škrccev, itd., **strojnih delov** surovo litih in zlikanih, **parnih strojev** do 50 konjskih sil, **rastlinjakov in paviljonov** iz litega in ko-vanega železa, **mlinskih priprav**, **papirničnih priprav**, **ovnov** za vodne tave, **reservarov** v vseh velikostih iz ploščevine in litega železa, **turbin** po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, **transmisijskih priprav**: vratil, plošč za jermena, čelnih in stožnatih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenskih in visečih steljk, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., **strojev vodostolpnice**, **odvajajočih vododržnih strojev**, **vodnih koles** iz litega in kovanega železa, **žagnih delov**, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti- in žag z jarmom, **stiskalnice**: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., **železa v palicah** in **ostij** iz kovanega pretopljenega železa.
 Vprašanja glede cen se hitro odgovore.

Najboljše in najcenejše
OLJNATE BARVE
 v ploščevinastih pušicah
 se dobivajo pri
ADOLFU HAUPTMANN-U
LJUBLJANA. (218—21)